

KOCHAMY DOBREGO BOGA

BÓG KOCHA DZIECI

Poradnik metodyczny do religii
dla dzieci czteroletnich

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici
Kraków 2011

Plan wynikowy

Rozdział I. Ciesz się światem podarowanym przez Boga

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1. Chęć kochać	<ul style="list-style-type: none"> – Pomaganie dziecku w odkrywaniu i nazywaniu jego potrzeb, uczuć i marzeń. – Prowadzenie do nawiązywania relacji z Bogiem (pozytywne emocje z tym związane) – Uwrażliwienie na miłą Obecność Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dziecko ma swoje upodobania i swój jedyny niepowtarzalny świat, który jest bardzo ważny dla niego samego, dla innych i dla Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dobry Bóg Kocha wszystkich ludzi – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> – Swarzenie sytuacji dających możliwość wyrażania swoich uczuć. – Okazanie dziecku zainteresowania i akceptacji. – Przybliżanie rzeczywistości Boga, interesującego się dzieckiem i jego potrzebami. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ono i jego uczucia są ważne dla katechety i dla Boga; 2) umie składać ręce do modlitwy i potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów Pisma Świętego 3) szczerze okazuje uczucia i zwraca się z nimi do katechety i Boga; ceni to, że Bóg się nim interesuje
2. Do kogo mogę się przylulić?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie daru, jakim jest druga osoba oraz możliwości wyrażania uczuć względem innych ludzi. – Budzenie pragnienia „przylulięcia się” do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Potrzebujemy okazywać sobie nawzajem miłość i przyjaźń. – Każdy szuka kogoś, kto go wysłucha, zrozumie i pokocha. – Bóg mnie potrzebuje, czeka na mnie i słucha mnie. – Krzyż jest znakiem Miłości, która wyciąga do innych swoje dobre dłoń. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi – Podstawowe znaki i symbole religijne: krzyż jako znak miłości Jezusa – Modlitwa: Znak krzyża 	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie prawdy, że człowiek potrzebuje być kochanym i chce kochać – Uczenie wyrażania uczuć wyższych i wzmacnianie pragnienia nawiązywania przyjaźni. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg pragnie je mieć przy swoim Sercu, a znak krzyża jest znakiem, że Bóg je kocha i pragnie, aby dziecko kochało samo siebie 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego 3) ceni i szanuje krzyż.

<p>3. Kto się mną cieszy?</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że jest ono dla Boga bardzo ważne i że Bóg bardzo się nim cieszy. - Ukazanie, że na znak radości wobec Boga możemy wyciągać swoje dłonie oraz że Bóg daje nam znak miłości poprzez wyciągnięte dłonie kapłana. 	<ul style="list-style-type: none"> - Radujemy się, że jesteśmy razem. - Cieszymy się, że jesteśmy przez kogoś kochani. - Bóg mnie potrzebuje. - Bóg na mnie czeka. - Bóg się mną cieszy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Wszyscy ludzie są dziećmi Boga 	<ul style="list-style-type: none"> - Umożliwienie dziecku doświadczenia radości płynącej z tego, że jest akceptowane. - Stwarzanie sytuacji dających dziecku możliwość wyrażania radości wobec innych. - Wznacanie w dziecku wiary, że naprawdę jest radością Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg nim się cieszy i zna dialog liturgiczny: <i>Pan z uami – I z dachem tuoim;</i> 2) potrafi powtórzyć za katecheta parafrazę słów z Pisma Świętego oraz umie odpowiedzieć na gest wyciągniętych dłoni kapłana złożeniem swoich rąk; 3) urwiera się w przekonaniu, że jest dla Boga ważne.
<p>4. Boże, jak popatrz, jak wyglądam</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Uświadomienie dziecku, że nieustannie rośnie. - Budzenie w dziecku radości płynącej z faktu wzrastania. - Rozwijanie pragnienia rozwoju. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nasze życie jest skarbnem. - Bóg kocha nas takich, jacy jesteśmy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: życie 	<ul style="list-style-type: none"> - Umożliwienie dziecku doświadczenia swojej inności i niepowtarzalności i przeżycia radości z tym związanej. - Pomaganie dziecku w nabywaniu odwagi do przyjęcia swojej niepowtarzalności. - Przybliżanie rzeczywistości, że Bóg jest Inny niż człowiek. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg jest inny niż człowiek oraz że każdy człowiek jest inny, a Bóg kocha każdego takim, jakim on jest; 2) potrafi radośnie śpiewać <i>Alléluja!</i>; 3) ceni to, że rośnie i że to Bóg daje mu wzrost.
<p>5. Mogę patrzeć, mówić, słuchać</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do dostrzeżenia daru swojej cielesności i rozwijanie radości z niego płynącej. - Budzenie pragnienia dziękowania Bogu za dar cielesności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Człowiek posiada ciało, które jest dobre. - Bóg podarował nam ciało, abyśmy mogli sobie pomagać. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: ciało - Istnienie święta niematerialnego - ważne uczestnicstwo we Mszy Świętej; fragment dialogu liturgicznego 	<ul style="list-style-type: none"> - Umożliwienie dziecku doświadczenia swoich możliwości patrzenia, słuchania i mówić. - Wznacanie radości z odkrywania przez dziecko swoich darów. - Przybliżanie prawdy, że Bóg jest rzeczywistością niematerialną. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, co to znaczy widzieć, słyszeć i mówić; 2) potrafi dostrzec i słyszeć potrzeby innych ludzi; zwraca uwagę na wezwania liturgiczne: <i>Oto słowo Pańskie</i> oraz potrafi na nie odpowiedzieć; 3) ceni wzrok, słuch i mowę jako Boże dary.

6. Mogę biegać, skakać, stędzić	<ul style="list-style-type: none"> - Dalsze kształtowanie w dziecku umiejętności dostęgnięcia daru swojej cielesności - Rozwijanie umiejętności korzystania z daru cielesności. - Budzenie pragnienia wykorzystania daru cielesności do okazywania w modlitwie Bogu znaków wdzięczności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wyrażanie swojej religijności poprzez ciało. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które człowiek otrzymuje od Boga: <ul style="list-style-type: none"> - Modlitwa, w czasie której Bogu można dziękować i chwalić Go - Modlitwa gestem, zabawą. 	<ul style="list-style-type: none"> - Umożliwianie dziecku, aby doświadczyło swoich możliwości biegania, skakania i siedzenia. - Stworzenie warunków, aby dziecko mogło nabyć umiejętność wyrażania swoich uczuć względem ludzi i Boga przy pomocy różnych gestów. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że porusza się dzięki temu, że Bóg daje mu życie; 2) potrafi wyrazić swoją modlitwę w domu i w kościele przy pomocy różnych gestów ciała; 3) ceni swoje ciało.
7. Co potrafię robić sam?	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie samodzielności dziecka. - Budowanie właściwej relacji z Bogiem, przez budzenie w dziecku ufności, że Bóg cieszy się jego samodzielnością. 	<ul style="list-style-type: none"> - Związek Boga z człowiekiem poprzez samodzielne działanie. - Wyrażanie swojej religijności poprzez działanie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy - Modlitwa zabawą i wykonywaną pracą 	<ul style="list-style-type: none"> - Nauka podejmowania przez dziecko inicjatywy. - Organizowanie sytuacji rozwijających wyobraźnię dziecka i stwarzanie mu możliwości twórczych. - Wzmacnianie w dziecku poczucia wartości siebie także wtedy, gdy potrafi usiąść drugiej osobie. - Wzmacnianie inicjatywy poszukiwania Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że potrafi dużo rzeczy wykonać samodzielnie i że Bóg ma dla niego zadanie do wykonania na tej ziemi; 2) potrafi być samodzielnie; 3) ceni to, że jest Bogu i ludziom potrzebne.
8. Bóg daje świat	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazywanie dziecku stworzenia jako daru Bożego. - Kształtowanie postawy podziwu i wdzięczności wobec stworzenia Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg stworzył świat. - Całe stworzenie chwali swego Stwórcę. - Stworzenie służy człowiekowi. - Człowiek wyraża Bogu wdzięczność w modlitwie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które ludzie otrzymują od Boga <ul style="list-style-type: none"> - Przyroda jako dar Boga - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do podziwu wobec Bożego stworzenia - Budzenie radości i wdzięczności wobec Boga Stwórcy. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg stworzył świat dla człowieka; 2) potrafi wymienić stworzenia Boże; 3) wyraża wdzięczność Bogu za stworzenie w modlitwie.

Rozdział II. Bóg kocha mnie i moją rodzinę

9. Kogo potrzebuję?	Uwrażliwienie dziecka na fakt, że każdy człowiek – także ono – potrzebuje innych ludzi. – Uczenie dziękowania Bogu za innych i okazywania wdzięczności ludziom.	– Bóg stworzył człowieka do życia z innymi. – Człowiek nie jest samowystarczalny, potrzebuje innych ludzi.	– Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga – Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie – Modlitwa dziękczynna	– Prowadzenie dziecka do uświadomienia sobie jego własnej niewystarczalności. – Budzenie wdzięczności wobec Boga za innych ludzi Kształtowanie postawy otwarcia na drugiego człowieka.	1) rozumie, że potrzebuje innych ludzi, 2) potrafi powiedzieć, dlaczego człowiek potrzebuje bliskich osób, 3) chce dziękować Bogu za innych ludzi i okazywać im życzliwość.
10. Potrzebujemy Boga	– Odkrywanie potrzeby Boga – podstawowego pragnienia ludzkiego serca – jako odpowiedzi na Bożą miłość – Uświadomienie roli kapłana jako pośrednika w drodze do Boga.	– Bóg podarował nam kapłanów. – Kapłani działają w Kościele w Imieniu Boga.	– Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem- rolą kapłana	– Ukazanie roli kapłana jako tego, który przekazuje dary Boże. – Kształtowanie w postawy szacunku do księży – Uczenie pozdrowienia: <i>Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.</i>	1) wie, że wszyscy ludzie potrzebują Boga; 2) potrafi pozdrowić kapłana słowami: <i>Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus oraz zna odpowiedź: Na wieki wieków. Amen;</i> 3) ceni dar, jakim są kapłani.
11. Wólamy do Boga: Ojciec nasz	– Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Boga może nazywać swoim Ojcem. – Uświadomienie dziecku, że jego rodzice również wolają do Boga: <i>Ojciec nasz.</i>	– Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi. – Tekst biblijny: <i>Jeden jest wasz Ojciec, który jest w niebie.</i>	– Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec – <i>Wszyscy ludzie są dziećmi Boga</i> – Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojciec nasz</i>	– Budzenie w dziecku pragnienia miodlitwy z rodzicami: <i>Ojciec nasz...</i> – Uwrażliwienie dziecka na dobroć Boga, który nigdy nie przestanie być jego dobrym Ojcem.	1) wie, że razem ze swoimi rodzicami potrzebuje Boga; 2) potrafi wolać do Boga, jak nauczył nas Jezus: <i>Ojciec nasz, który jesteś w niebie.</i> 3) ceni dar, jakim jest miłość Jego Ojca, Boga.
12. Bóg Ojciec jest w niebie	– Odkrywanie, że Bóg dał każdemu człowiekowi potrzebę szczęścia. – Pomaganie w nawiązaniu relacji z Bogiem Ojcem, który przygotował dla ludzi niebo. – Budzenie pozytywnych emocji związanych z tą relacją.	– Jezus nas uczy, że przygotował nam miejsce w niebie. – Ludzie do szczęścia potrzebują ojcowskiej i macierzyńskiej opieki Boga.	– Związek z Bogiem zapoczątkowany na chrzcie świętym – Istnienie świata niematerialnego – Podstawowe pojęcia religijne: święci – Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojciec nasz</i>	– Wspomaganie wiary w niebo. – Utrwalanie radości płynącej z tego, że niebo nosimy w naszych sercach. – Wspomaganie w odkrywaniu darów chrztu świętego, szczególnie daru przybywania z Ojcem i Jego przyjaciółmi w niebie.	1) wie, że Bóg przygotował dla niego niebo; 2) potrafi przesyłać Bogu pozdrowienie serca; 3) ma intuicję nadziei eschatologicznej.

13. Imię Boga, naszego Ojca	<ul style="list-style-type: none"> Odkrywanie radości nieba. Uwrażliwianie na świętość Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> Tekst liturgiczny: <i>Święty, Święty, Święty...</i> Symbol chrztu świętego: woda, święca, biała szata 	<ul style="list-style-type: none"> Istnienie świata niematerialnego Świętość Boga, niebo Podstawowe znaki i symbole religijne Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojcze nasz</i> 	<ul style="list-style-type: none"> Przybliżanie świętości Imienia Boga. Swarzanie sytuacji uświadamiających dzieci, że jego imię jest zapisane w niebie. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że Imię Boga jest święte; z pomocą katechety potrafi powieścić tekst liturgiczny: <i>Święty, Święty, Święty...</i> czeszy się, że ma miejsce w niebie.
14. Królestwo Boga i nasze	<ul style="list-style-type: none"> Odkrywanie znaczenia, czym jest królestwo Boże. Uwrażliwianie na skarb królestwa Bożego, którym jest miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> Mamy nieustannie prosić, aby przyszło królestwo Boże. Królestwo Boże jest inne niż królestwa tej ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> Istnienie świata niematerialnego: Królestwo Boże Przykazanie miłości Zasady obowiązujące dziecko Boże: świętowanie niedzieli Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojcze nasz</i> 	<ul style="list-style-type: none"> Prowadzenie do doświadczenia prawdy, że królestwo Boże nie jest z tego świata. Przybliżanie prawdy, że ludzie poprzez miłość przekazują sobie klucz do nieba. Uczenie świętowania niedzieli w nawiązaniu do pamiętki chrztu świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że dzwony kościelne przypominają ludziom o Bożym królestwie; potrafi modlić się słowami: <i>Przyjdź królestwo Twoje!</i>; ceni skarb królestwa Bożego, którym jest miłość.
15. Bóg Ojciec przekazuje nam swoje słowa	<ul style="list-style-type: none"> Poznanie znaczenia Pisma Świętego jako nauczania Boga Ojca. Nabywanie przez dziecko szacunku do Biblii. 	<ul style="list-style-type: none"> Aby człowiek był szczęśliwy, trzeba, by wypełniał wolę Boga. Swoją wolę Bóg wyraził w Piśmie Świętym. 	<ul style="list-style-type: none"> Pismo święte jako słowa Boga Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojcze nasz</i> 	<ul style="list-style-type: none"> Ukazanie Pisma Świętego jako najważniejszej księgi w życiu człowieka. Ukazanie, że Bóg chce szczęścia człowieka, a Biblia zawiera wolę Boga w stosunku do ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że Pismo Święte to słowo Boże, w którym Bóg uczy ludzi dobrze żyć; potrafi powtórzyć z katechetą: <i>Bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi;</i> szanuje Pismo Święte i chce wypełniać to, czego uczy Bóg.
16. Bóg Ojciec daje nam chleb	<ul style="list-style-type: none"> Odkrywanie daru, jakim jest pożywienie. Nawiązywanie emocjonalnego kontaktu dziecka z Dawcą daru chleba, którym jest Bóg. 	<ul style="list-style-type: none"> Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie na świecie mieli chleb. Jezus uczy nas modlitwy: Chleba naszego powszedniego, daj nam dzisiaj. 	<ul style="list-style-type: none"> Dary, które ludzie otrzymują od Boga: pożywienie Modlitwa prosby i dziękczynienia Podstawowe formuły modlitwne: <i>Ojcze nasz</i> 	<ul style="list-style-type: none"> Kształtowanie postawy szacunku wobec chleba. Uczenie prosby o chleb i dziękczynienia za pożywienie. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że ma codziennie prosić Boga Ojca o chleb; potrafi dzielić się chlebem; szanuje chleb.

<p>17. Każdy ma swój dom</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie poczucia przynależności dziecka do rodziny oraz przynależności do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Związek Boga z rodziną poprzez dar życia. - Rodzina i dom, który ona tworzy, są zamysłem Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina, życie, świat - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie; - Kontakty z najbliższymi - Modlitwa dziękczynna 	<ul style="list-style-type: none"> - Odkrywanie, że rodzina jest wielkim darem - Uświadamianie dziecku jego roli w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg podarował całemu swojemu stworzeniu dom; 2) potrafi dziękować Bogu za swój dom oraz za to, że cały świat jest jego domem; 3) ceni to, że ma swoją rodzinę.
<p>18. Bóg zaprasza nas do swojego domu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie dziecka w rzeczywistość rodziny, gdzie każdy ma swoje miejsce i zadanie - Wyznaczone przez Boga. - Ukazywanie, że każdy człowiek ma także swoje miejsce w domu Bożym – kościele 	<ul style="list-style-type: none"> - W rodzinie każdy ma swoje zadania, także dziecko. - Bóg ma swoje miejsce w mojej rodzinie. - Jestem także potrzebny w domu Bożym – kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie - Wspólnota dzieci Bożych spotyka się w kościele 	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie w dziecku szacunku dla siebie i swoich zadań. - Wyjaśnianie, jak okazuje się szacunek dla swoich rodziców. - Ukazywanie, jak można troszczyć się o dom Boży – kościół. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ma swoje jedyne miejsce w rodzinie i że Bóg zaprasza go do swojego domu 2) potrafi z rodzicami zorganizować w domu miejsce poświęcone Bogu; 3) ceni miejsce poświęcone Bogu w swoim mieszkaniu i w kościele.

Rozdział III. Pan Jezus jest wśród nas

<p>19. Bóg chciał się urodzić jako człowiek</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie dziecka w tajemnicę niewidzialnego Boga, który przyjął nasze człowieczeństwo. - Odkrywanie, że Bóg miłuje nasze człowieczeństwo. - Wprowadzenie w kult Maryi jako Matki Boga -Człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> - Na świecie są rzeczy widzialne i niewidzialne. - Bóg wybrał Maryję na Matkę Jezusa. - Bóg poprzez narodzenie Jezusa ukazuje, jak bardzo nas kocha. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus, Maryja, Aniołowie - Istnienie świata niematerialnego - Podstawowe formuły modlitewne: Zdrowaś Maryjo - Podstawowe znaki i symbole religijne: różaniec 	<ul style="list-style-type: none"> - Wyjaśnianie, że Bóg przez dar człowieczeństwa jest dla człowieka bardzo bliski. - Budzenie w dziecku podziwu dla miłości Boga względem człowieka. - Budowanie podstawy pobożności maryjnej. - Zapoznanie z różańcem. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus jest Synem Bożym, a Jego Matką jest Maryja; 2) potrafi powiedzieć do Maryi: <i>Błogosławiony owoc żywota Twójego, Jezusie;</i> 3) ceni dar obecności Jezusa w swoim życiu.
---	---	--	--	---	---

20. Bóg chciał mieć ciało	<p>Odkrywanie daru, jakim jest cielesność człowieka.</p> <p>Uwrażliwienie na fakt, że poprzez dar cielesności możemy być dla siebie obecni.</p> <p>Ukazywanie człowieczeństwa Jezusa. – Budowanie więzi z Jezusem poprzez dar ciała.</p>	<p>Jezus, tak jak my, ma ciało.</p> <p>Ludzie malują Jezusa i Maryję na obrazach.</p>	<p>Dary, które ludzie otrzymują od Boga: ciało</p> <p>Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus – podstawowe znaki religijne: obrazy</p>	<p>Wyjaśnianie, jak możemy nawiązać relacje z Jezusem poprzez swoją cielesność.</p> <p>Uczenie, że Jezusa można malować na obrazie – tak, jak Go sobie wyobrażamy.</p> <p>Budzenie w dziecku szacunku dla świętych obrazów.</p>	<p>1) wie, że ciało jest wielkim darem;</p> <p>2) czyniąc dobro innym, czyni to dla samego Boga;</p> <p>3) ceni obrazy z wizerunkiem Jezusa i Maryi.</p>
21. Bóg chciał mieć serce człowieka	<p>Odkrywanie z dzieckiem, że Jezus także odczuwał radość i ból.</p> <p>Budowanie więzi emocjonalnej z Jezusem.</p>	<p>Jezus ma serce człowieka i Boga, którym kocha.</p> <p>Parafraza tekstu biblijnego: <i>Tak Bóg umiłował świat, że dał nam swojego umiłowanego Syna, który kocha nas całym swoim sercem.</i></p>	<p>Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus</p> <p>Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi</p>	<p>Uczenie budowania relacji z Jezusem i budzenie pozytywnych emocji z niej wynikających</p> <p>Uczenie modlitwy prosby o upodobanie się do Jezusa.</p> <p>Odczytywanie, jaki obraz siebie i relacji do Boga ukazywał się w dziecku poprzez nasze katechezy i współpracę z rodzinną dzieckiem.</p>	<p>1) wie, że Jezus ma Serce Boga i człowieka oraz że sam może stawać się podobny do Jezusa;</p> <p>2) potrafi dziękować za kochające Serce Jezusa oraz za własne serce podarowane mu przez Boga;</p> <p>3) ceni miłość Serca Jezusa, dobroć własnego serca i dobroć innych ludzi;</p>
22. Bóg chciał mieć Rodzinę	<p>Odkrywanie przez dziecko daru, jakim są rodzice.</p> <p>Wprowadzenie w rzeczywistość życia Świętej Rodziny.</p>	<p>Rodzina jest miejscem, gdzie buduje się miłość.</p> <p>Bóg pragnie, aby w rodzinie wszyscy się miłowali.</p>	<p>Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina</p> <p>Modlitwa jako rozmowa z Bogiem: modlitwa dziękczynna</p> <p>Prawo Boże domaga się rozwijania miłości</p>	<p>Wspomaganie dziecka, aby potrafiło doświadczyć rzeczywistości Świętej Rodziny. – Uczenie dziecka wyrażania wdzięczności wobec rodziców.</p>	<p>1) wie, że w rodzinie najważniejsza jest miłość;</p> <p>2) potrafi w modlitwie okazać Bogu swoją wdzięczność za rodzinę;</p> <p>3) ceni dar modlitwy do Świętej Rodziny Jezusa.</p>
23. Moja rodzina	<p>Wzbudzenie w dziecku pragnienia zapraszania Jezusa, Maryi i Józefa do swojej rodziny.</p>	<p>Rodzina jest zamieszkiem Boga.</p> <p>Bóg pragnie żyć w rodzinie.</p> <p>Uczymy się od Jezusa, Maryi i Józefa wzajemnej miłości.</p>	<p>Dary, które ludzie otrzymują od Boga: rodzina</p> <p>Prawo Boże domaga się rozwijania miłości</p>	<p>Pomaganie dziecku w ujrzeniu swojej rodziny w kontekście Świętej Rodziny i w budowaniu więzi swojej rodziny z Rodziną Świętą.</p>	<p>1) wie, że rodzina jest wolą Boga;</p> <p>2) potrafi rozpoznawać, że w rodzinie najważniejsza jest miłość;</p> <p>3) ceni swoją rodzinę a w niej wspólną pracę, odpoczynek i modlitwę.</p>

24. Pan Jezus chce się spotykać z dziećmi	– Wzbudzenie w dziecku pragnienia spotkania z Jezusem.	– Perykopa biblijna: spotkanie Jezusa z dziećmi. – Poszukiwanie zagubionej zabawki. – Radość z tego, że znamy się po imieniu. – Przyповіść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy. – Jezus jako Dobry Pasterz zna nas po imieniu i zawsze nas znajduje.	– Wszyscy ludzie są kochani przez Boga – Modlitwa jako rozmowa (spotkanie) z Bogiem – Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus – Dobry Pasterz – Bóg troszczy się o wszystkich ludzi	– Ukazanie dziecku możliwości spotkania z Jezusem oraz radości związanej z takim osobistym spotkaniem. – Wzbudzenie zaufania do Jezusa Chrystusa, który jest Dobrym Pasterzem i zna ludzi po imieniu.	1) wie, że Jezus pomimo zmęczenia przyjął dzieci; 2) potrafi wskazać obrazek przedstawiający spotkanie Jezusa z dziećmi; 3) pragnie spotykać się z Jezusem. 1) zna przypowieść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy; 2) kojarzy dobrego pasterza z przypowieścią o zagubionej owcy z Jezusem – Dobrym Pasterzem; 3) ma zaufanie do Jezusa, który – jako Dobry Pasterz – zna je po imieniu.
25. Pan Jezus opiekuje się nami	– Budowanie w dalszym ciągu osobistej relacji dziecka z Jezusem Chrystusem – w oparciu o przypowieść o dobrym pasterzu i zagubionej owcy.	– Pan Jezus wysłuchuje błagania matki i uzdrawia chorą córkę oraz prosi ojcę – uzdrawia syna. – Dziękujemy Panu Jezusowi za zdrowie i modlimy się za chorych. – Potrafimy troszczyć się o chorych.	– Jezus troszczy się o chorych, cierpiących i potrzebujących – Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie – Modlitwa w czasie której można Bogu dziękować i prosić Go	– Zapoznanie z wybranymi uzdrowieniami dokonanymi przez Jezusa – Kształtowanie postawy wdzięczności za zdrowie. – Uświadomienie na potrzeby pomocy chorym i odpowiedniego zachowania przy nich.	1) wie, że Jezus uzdrawiał chorych; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się przy osobie chorej; 3) chce dziękować Panu Jezusowi za zdrowie i prosić o zdrowie dla chorych.
26. Pan Jezus pomaga ludziom	– Budzenie w dziecku zaufania do Jezusa – Uzdrowiciela. – Kształtowanie chrześcijańskiej postawy wobec choroby i chorych (modlitwa i pomoc).				

Rozdział IV. Kochamy Boga, naszego Ojca

27. Potrzebują ludzi	<ul style="list-style-type: none"> – Pomaganie w odkrywaniu prawdy, że potrzebujemy wielu ludzi, którzy pracują, aby nasze mieszkanie było piękne i wygodne. – Kształtowanie umiejętności dostzegania darów, jakimi dzielił się z nami inni ludzie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Różne zawody w służbie innym. – Bóg jako Dawcy darów. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg jako Dawca darów – zdolności – Prawo Boże domaga się rozwijania miłości: działania na rzecz wspólnoty 	<ul style="list-style-type: none"> – Wskazywanie na Boga, który daje ludziom zdolność i zdrowie do pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ludzie przez pracę wzajemnie czynią dla siebie dobro; 2) potrafi mówić innym: <i>dziękuję</i>; 3) zaczyna myśleć o świecie i ludziach, budzi się w nim odpowiedzialność za nich.
28. Bóg Ojciec kocha wszystkich ludzi	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie w rzeczywistość wszechogarniającej miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg kocha wszystkich ludzi. – Bóg dał ludziom przykazanie miłości: <i>Miłujcie się wzajemnie</i>. – Wobec Boga wszyscy ludzie są równi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi – Wszyscy są przed Bogiem równi – Prawo Boże domaga się rozwijania miłości wzajemnej 	<ul style="list-style-type: none"> – Budzenie poczucia solidarności z innymi ludźmi. – Uświadomienie dziecku, że Bóg kocha wszystkich ludzi bez wyjątków 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Pan Bóg kocha ludzi jednako; 2) potrafi powtórzyć za katechetą przykazanie <i>Miłujcie się wzajemnie</i>; 3) chce być dobry dla wszystkich.
29. Bóg Ojciec wie, co jest dla nas dobre, a co złe	<ul style="list-style-type: none"> – Pomoc w odkryciu prawdy, że Bóg wie, co jest dobre dla człowieka. – Budzenie pozytywnych emocji wobec poleceń (woli) Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Prawda że „Jezus jest drogą do Ojca”. – Posłuszeństwo wobec Boga jako gwarancja bezpiecznej drogi do nieba 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg jest źródłem wartości i norm – dobre zachowania dziecka Bożego- posłuszeństwo 	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie zaufania wobec Boga. – Rozwijanie chęci posłuszeństwa wobec Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus jest dla niego drogą; 2) potrafi wybierać posłuszeństwo, chociaż jest ono czasem trudne; 3) ceni nakazy Boże.
30. Bóg Ojciec nas rozumie i przebacza nam	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Boga jako Ojca, który pozwala nam błędzić i radośnie do Niego powracać. – Pomoc w odkrywaniu radości płynącej z przebaczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Jezus poleca, abyśmy przepraszaali Boga Ojca. – Jezus uczy nas modlitwy: <i>Ojcze, odpuść nam nasze winy</i>. – Liturgiczna modlitwa spowiedzi powszechnej: <i>Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi – Modlitwa: <i>Ojcze nasz...</i> – Modlitwa w czasie której Boga można przepraszać 	<ul style="list-style-type: none"> – Uwrażliwienie dziecka na to, że zawsze może Boga przepraszć. – Uczenie nawiązywania pozytywnej relacji z Bogiem, który nas rozumie. – Budzenie pozytywnych emocji wynikających z tej relacji. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że czasem trzeba do Boga mówić: przepraszam; 2) potrafi modlić się słowami: <i>moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina</i>; 3) dziękuje Bogu za dar przebaczenia.

31. Przebaczymy sobie nawzajem	<ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dziecku w odkrywaniu Jezusa jako Dawcy przebaczenia. - Budzenie w dziecku ufności, że może innym przebaczać, ponieważ Bóg jemu także przebacza. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg ceni nasze słowo „przepraszam” i wybacz nam. - Bóg uczy nas wybaczenia. - Liturgiczne wezwanie: „Przekażcie sobie znak pokoju”. 	<ul style="list-style-type: none"> - zasady obowiązujące dziecko Boże: skrucha i przebaczenie - podstawowe znaki czynione podczas Mszy świętej: przekazanie znaku pokoju 	<ul style="list-style-type: none"> - Uwrażliwianie dziecka na znaczenie słów „przepraszam” i „wybaczam”. - Kształtowanie w dziecku postawy zrozumienia innych i wielokodowego wybaczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że trudno jest przebaczać; 2) potrafi powiedzieć przepraszam i uczy się przebaczać innym; 3) szczerze okazuje swoje przebaczenie.
32. Bóg Ojciec chce dobra dla nas	<ul style="list-style-type: none"> - Uświadamianie dziecku, że człowiek powinien pragnąć tego, co pragnie Bóg: dobra. - Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec zła 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg chce, aby na ziemi mieszkalo dobro tak, jak mieszka ono w niebie. - Jezus mówi: „Bądźcie dobrzy, jak dobry jest wasz Ojciec, Bóg, który mieszka w niebie”. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jest źródłem wartości i norm: Przekazanie miłości - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy 	<ul style="list-style-type: none"> - Pomaganie w odkrywaniu prawdy, że wszystko na świecie, co stworzył Bóg, jest dobre. - Prowadzenie do poznania prawdy, że gospodarzem świata jest Bóg i człowiek. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg jest dobry; 2) potrafi wobec zła powiedzieć: „nie”; 3) ceni to, że może czynić dobro.
33. Pomagamy sobie czynić dobro	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie w dziecku postawy dawania. - Uwrażliwianie dziecka na potrzeby innych ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Składamy dla innych dar z tego, co posiadamy. - Nasza przyjaźń broni nas od złego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przekazywanie miłości Boga i bliźniego - Bóg oczekuje, aby ludzie wzajemnie sobie pomagali - przykłady działania na rzecz wspólnoty 	<ul style="list-style-type: none"> - Odkrywanie z dzieckiem dobra, które może czynić dla innych ludzi. - Wzmacnianie w dziecku radości płynącej z dzielenia się z innymi. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że trzeba dla innych czynić wiele dobrego; 2) potrafi zauważać, co dobrego może uczynić dla innych; 3) ceni przyjaźń z Bogiem i z ludźmi, która broni go od złego.
34. Wólamy do Boga Ojca: Amen!	<ul style="list-style-type: none"> - Odkrywanie wielkiego daru wierności wobec Boga i ludzi. - Pomoc w nawiązaniu przez dziecko relacji z Bogiem na zasadzie wierności. 	<ul style="list-style-type: none"> - Modlitwa „Przez Chrystusa, Pana naszego, Amen”. - Jezus mówi do nas: „Mówcie «tak» albo «nie»”. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi - Zachowania godne i niegodne dziecka Boga i ucznia Jezusa - Słowo Amen 	<ul style="list-style-type: none"> - Wspomaganie woli dziecka, aby wytrwało w dobrych postanowieniach. - Kształtowanie postawy odpowiedzialności wobec Boga i ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, co oznacza słowo: amen; 2) potrafi ocenić proste sytuacje: co powinno się robić, a czego nie; 3) ceni dar opatrności Bożej, która nad nim czuwa.

Rozdział V. Spotykamy Boga w roku liturgicznym Kościoła

35. Nasi przyjaciele w niebie Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie dziecka w atmosferę Uroczystości Wszystkich Świętych jako radosnego święta przyjaciół, którzy są w niebie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Co to znaczy „przyjaźnić się”. – W niebie są przyjaciele Boga i nasi. – Pamiętamy o tych, którzy idą do nieba. 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Wszystkich Świętych – Podstawowe pojęcia religijne: święci 	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie dziecku, że ludzi łączy przyjaźń. – Nawiązanie do pamięci o zmarłych w atmosferze Uroczystości Wszystkich Świętych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że święci są bliskimi przyjaciółmi. 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego. 3) cieszy się z ludzkich więzów z innymi dziećmi.
36. Chrystus, nasz Król	<ul style="list-style-type: none"> – Budzenie szacunku do Boga (Chrystusa), jako Króla i uwrażliwianie na Jego wolę, by czynić innym dobro. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ziemscy królowie i władcy. – Chrystus Królem tego, co widać i rzeczy niewidzialnych. – Nasz Król pragnie, byśmy czynili dobro. 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Chrystusa Króla – Bóg oczekuje aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie – Wybrana pieśń liturgiczna 	<ul style="list-style-type: none"> – Uczenie postawy szacunku wobec dorosłych i siebie nawzajem. – Budzenie szacunku i woli posłuszeństwa Chrystusowi, Królowi Wszystkich świat. – Motywowanie do czynienia dobra innym. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Boga nazywamy Chrystusem Królem; 2) potrafi się uklonić oraz powtórzyć za katechetą słowa pieśni: <i>Króliju nam, Chryste, zausze i uszędzie</i>; 3) chce spełniać dobre czyny ze względu na Chrystusa Króla.
37. Dobry Święty Mikołaj	<ul style="list-style-type: none"> – Mobilizowanie do naśladowania postawy św. Mikołaja: czynienia dobra i sprawiania radości innym. 	<ul style="list-style-type: none"> – Osoba Świętego Mikołaja – Wezwanie Boże do naśladowania dobroci Boga, za przykładem Świętego Mikołaja 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Wspomnienie św. Mikołaja – Prawo Boże domaga się rozwijania miłości – Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie 	<ul style="list-style-type: none"> – Prowadzenie dzieci do doświadczania radości z czynienia dobra innym. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Święty Mikołaj czynił dobro i sprawiał innym radość; 2) potrafi powtórzyć za katechetą parafrazę słów z Pisma Świętego oraz umie podać przykłady, jak ono może być dobre; 3) chce zrobić coś konkretnego dobrego i sprawić tym komus bliskiemu radość.

38. Radosne oczekiwanie Adwent	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie, że oczekujemy na wielką Uroczystość Narodzenia Pańskiego. – Prowadzenie do doświadczania znaczenia „świąta w drodze” – znaku lampionu adwentowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – Idziemy z lampionami, „aby nie zbłądzić” do miejsca, gdzie rodzi się Jezus. – Sens oczekiwania, jako przygotowania się na Boże Narodzenie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Adwent – Znaczenie symbolu światła – Wybrana pieśń liturgiczna 	<ul style="list-style-type: none"> – Umożliwienie Przeżycia „drogi za światłem” jako drogi do kościoła na rotaty. – Wprowadzenie atmosfery oczekiwania na obchody Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że oczekujemy na Boże Narodzenie; 2) potrafi śpiewać z katechetą <i>Oto Pan Bóg przyszedł</i>, 3) oczekuje radośnie na Boże Narodzenie.
39. Przygotowania do Wigilii Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Prowadzenie dziecka do religijnego przeżycia świąt Bożego Narodzenia. – Wprowadzanie w tradycyjne ubieranie choinki i dzielenia się oplakaniem. 	<ul style="list-style-type: none"> – Przygotowania do obchodów wieczoru wigilijnego. – Znaczenie ubierania choinki i dzielenia się oplakaniem. – Powitanie Nowonarodzzonego. 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Bożego Narodzenia – wybrane pieśni liturgiczne: kolędy 	<ul style="list-style-type: none"> – Pokazanie potrzeby jedności i życzliwości przy stole wigilijnym. – Budzenie w dziecku radośnego przeżycia Bożego Narodzenia (osobiste zaangażowanie w położenie figurali Jezusa do żłóbka) 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że ubieramy choinkę, bo cieszymy się, że narodził się Pan Jezus; 2) potrafi podzielić się oplakiem i zaśpiewać z innymi kolędą; 3) cieszy się z narodzin Boga, Dzieciątka Jezus.
40. Pokłon dla Dzieciątka Jezus Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie postawy aktywnego szukania Boga w świecie i kościele (świętyni). – Przygotowywanie do przyjęcia prawdy o obecności Pana Jezusa w świątyni. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg zostawia swoje ślady na ziemi – człowiek potrafi je znaleźć. – Pasterze i Mędrcy znaleźli Boga Króla w Dzieciątku Jezus, (pokłon i złożenie darów). – Ludzie dzisiaj znajdują Pana Jezusa w kościele i tam składają Mu pokłon. 	<ul style="list-style-type: none"> – Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Objawienia Pańskiego – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem 	<ul style="list-style-type: none"> – Zachęcenie dziecka, aby złożyło hold (pokłoniło się) Panu Jezusowi w kościele przy stajence. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, kto złożył pokłon Jezusowi w stajence; 2) potrafi z katechetą zaśpiewać pierwszą zwrotkę kolędy <i>Pójźdźmy uszyścić do stajenki</i>; 3) chce pokłonić się Panu Jezusowi w kościele.

<p>41. Alleluja! Pan Jezus żyje! Wielkanoc</p>	<p>– Przygotowanie do radosnych obchodów Zmartwychwstania Pańskiego. – Ukazanie Jezusa Chrystusa jako żyjącego po śmierci, a smutek śmierci – jako przemijający.</p>	<p>– Symbolie życia w świętym pokarmie: zając, moryl i kurczak. – Człowiek do życia potrzebuje pokarmu, którym obdarza Bóg. – Jezus Chrystus opuścił grób, jest żywy wśród nas (radość z Jego obecności).</p>	<p>– Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – Bóg jako Dawca życia – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem, Chrystusem – wybrana pieśń liturgiczna</p>	<p>– Ukazanie śmierci i grobu Jezusa w świetle radości zmartwychwstania. – Wprowadzenie w religijne znaczenie święcenia pokarmu na Wielkanoc.</p>	<p>1) wie, że Jezus Chrystus umarł, ale nie został w grobie, wstał żywy, żyje, jest obecny i obdarza życiem; 2) potrafi z pomocą katechety śpiewać pieśń „Alleluja, zmartwychwstał Pan!”; 3) ceni życie, jako dar Boga i cieszy się świętami Wielkanocnymi.</p>
<p>42. Idziemy do Pana Matki Bożej, jako naszej Mamę Jezusa z Jego Mamą</p>	<p>– Ukazanie dziecku Matki Bożej, jako naszej Mamę, która towarzyszy nam w drodze do Pana Jezusa.</p>	<p>– Maryja, Matka Pana Jezusa, jest naszą najlepszą Mamą. – Ludzie pielgrzymują (wędrują) z Maryją do Pana Jezusa.</p>	<p>– Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Maj – miesiąć szczególnego kultu maryjnego – Podstawowe pojęcia religijne: Maryja</p>	<p>– Budzenie w dziecku pozytywnych skojarzeń związanych z nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny.</p>	<p>1) wie, że Matka Boża, Mama Pana Jezusa, jest naszą Mamą; 2) potrafi odpowiadać na wezwania litanii; 3) chce modlić się do Matki Bożej, jako do Tej, która prowadzi nas do Pana Jezusa.</p>
<p>43. Idziemy w procesji z Panem Jezusem Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej</p>	<p>– Przygotowanie dzieci do udziału w procesji Bożego Ciała.</p>	<p>– W rodzinie przygotowujemy się do Bożego Ciała. – W procesji Bożego Ciała idziemy z Panem Jezusem ukrytym w Hostii ulicami naszego miasta (wsi), oddając Mu cześć.</p>	<p>– Podstawowe zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego: Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem – Podstawowe przedmioty znajdujące się w kościele: monstrancja</p>	<p>– Zachęcenie dzieci do udziału w procesji Bożego Ciała. – Budzenie wiary w obecność Pana Jezusa pod postacią chleba, w Hostii.</p>	<p>1) wie, że w procesji na Boże Ciało idziemy z Panem Jezusem; 2) potrafi powtórzyć za katechetą werset Pisma Świętego; 3) chce wziąć udział w procesji Bożego Ciała, żeby pokazać swoje przywiązanie do Pana Jezusa.</p>

44. Odpoczywamy z Panem Jezusem	<p>– Budzenie w dziecku wiary w obecność Boga w każdym wydarzeniu jego życia, także podczas zabawy.</p>	<p>– Ulubione zabawy dzieci – Obecność Boga także podczas odpoczynku ludzi podczas wakacji.</p>	<p>– Bóg troszczy się o wszystkich ludzi – Modlitwa zabawą – spotkanie z Bogiem w zabawie</p>	<p>– Uwierdzanie dziecka w tym, że jego zabawy są czymś dobrym i akceptowanym przez Boga.</p>	<p>1) wie, że także gdy się bawi, Bóg jest z nim; 2) potrafi za katechetą powtórzyć werset Pisma Świętego; 3) cieszy się z obecności Boga podczas zabawy, mając większe poczucie bezpieczeństwa – wynikające z wiary w obecność Boga.</p>
---------------------------------	---	---	---	---	---